

l'estiu de 2023. Malgrat tot, l'Ajuntament campdevanolenc no es planteja d'apujar l'ecotaxa ni el santjoaní, de moment, aplicar-la.

Cent anys de la Torre Mossèn Tor

El darrer cap de setmana del mes de setembre, Campdevàrol va celebrar el centenari de la Torre Mossèn Tor amb tot un seguit d'activitats i propostes per a tots els públics i amb una atenció especial a la cultura. Aquest edifici, d'estil modernista, va ser bastit per l'arquitecte Antoni Coll i Fort, deixeble d'Antoni Gaudí, i pel contractista Miquel Fossas. Fa tres anys que la torre es tornà a obrir al públic, totalment restaurada després de quatre dècades d'abandó i deteriorament, gràcies als esforços d'una colla de voluntaris encapçalats per Evelí Adam. Els preparatius per commemorar aquest primer segle s'han allargat un any, segons manifestà Evelí Adam mateix, veritable *alma mater* de l'esdeveniment. Entre la munió d'actes previstos destaquen la conferència dictada pels arquitectes Joan Forgas, Dolors Ylla-Català i Cristina Ramisa sobre el modernisme de la torre i la trobada i plantada geganteria dels gegants de Campdevàrol (que actuaven d'amfitrions), Sant Joan de les Abadesses, Ribes de Freser, Gombrèn,

Camprodon, Llanars i Vilallonga. A part d'aquests actes, cal esmentar la presentació de l'«Auca de la Torre Mossèn Tor», elaborada per la reconeguda artista vigatana Pilarín Bayés i, ja de nit, la projecció visual que integrava hologrames en 3D amb la interacció d'una ballarina en temps real que recreaven l'univers creatiu de l'arquitecte Antoni Coll i Fort.

I encara sense moure'ns de Campdevàrol, també volem esmentar que el darrer divendres de setembre va tenir lloc al local del casino de la vila el primer Sopar Estellés d'Òmnium Cultural a la comarca del Ripollès, dedicat a la memòria del gran poeta valencià Vicent Andrés Estellés, amb motiu del centenari del seu naixement.

LA SELVA

Text > **SEBASTIÀ GODAY**

El Joan Vinyoli de la prosa | Una conseqüència del treball de la Càtedra Joan Vinyoli de la Universitat de Girona és l'enriquiment de la musculatura literària del proteic Joan Vinyoli, el poeta a qui, a Santa Coloma de Farners,

se li va despertar el geni poètic. Ara, la colomenca Georgina Torra i Guixeras ha presentat un llibre en el qual recull les proses que per raons diverses mai van ser editades en l'obra completa. Uns textos esparsos (cinquanta-tres) plens de vida empeltada de realitat quotidiana i de la poètica festejada per l'autor al llarg dels anys trenta, quaranta i cinquanta, en els quals Vinyoli aprèn i assaja, paral·lelament a la poesia, altres camins que finalment no li van servir per amplificar la seva deixa literària. Amb el guiatge de Georgina Torra, *Proses (L'Avenç)* enriqueix la figura paradigmàtica de Vinyoli i n'agrega la literatura, no gens prosaica, per cert!

150è aniversari del naixement de Carl Faust

| A Blanes estan d'enhorabona: se celebra el naixement de l'empresari alemany que va idear i posar els diners inicials a un dels projectes científicoculturals més bells que hi ha a la Costa Brava: el Jardí Botànic Marimurtra, a la cala de sa Forcanera de Blanes. Carl Faust (1874-1952), un empresari alemany amb connexions comercials a Barcelona, es va enamorar fàcilment d'aquells paisatges idíl·lics, nets, amb tot els sabors del classicisme mediterrani, i en va voler augmentar

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > **JAUME MASDEVALL**, resident a Suïssa

De tots els llocs on m'hauria imaginat vivint fa uns anys, Suïssa no era a la llista. Convertit en nòmada a partir de l'Erasmus a Berlín ara fa onze anys, i havent passat pel Quebec, Florència i Múnic; havent treballat a cavall d'Orient i Occident, o havent viscut en grans metròpolis com Ciutat de Mèxic, viure al tranquil país dels Alps m'hauria semblat impensable. La set i la curiositat de coneixement del que és diferent, llunyà i desconegut, el desaprenentatge per integrar-se en entorns nous i començar aventures era el meu leitmotiv al llarg dels primers anys d'adulthood. La carrera de Ciències Biomèdiques i, sobretot, l'interès a aprendre llengües estrangeres

el valor paisatgístic i científic amb un jardí botànic curat per científics i botànics alemanys. Aprofitant l'amistat amb l'arquitecte noucentista mataroní Josep Goday Casals (1882-1936), que li va projectar la seva residència i les línies vertebrals del jardí amb la rematada final del *tempietto* clàssic, que avui dia és un dels punts més emblemàtics de Blanes. Faust va dedicar molts anys de la seva vida al jardí botànic, fins que un any abans de morir-se va oficialitzar la Fundació Carl Faust per donar continuïtat a la seva idea inicial: fer un sol conjunt entre la botànica científica universitària, l'arquitectura i el paisatge. Per molts anys!

Pasdobles faranduler i colomenc

Enguany s'ha estrenat mundialment, i amb un gran èxit de públic, la nova música que acompanyarà el ball solemne de l'Àliga que es fa a l'interior de la parròquia de Santa Coloma després de l'ofici de la Festa Major. Un pasdoble compost pel colomenc Albert Font i Turon (1966), trompeta de la prestigiosa orquestra La Principal de la Bisbal —a més de compositor de sardanes—, que ens ha llegat per sempre una música que, sense dubte, formarà part de l'herència musical del poble. Un pasdoble faranduler i colomenc que

fa referència a la Faràndula Colomenca, l'associació que va iniciar aquesta tradició lligada a la cultura popular i a la ratafia. Amb el pasdoble del ball solemne, en un temple replet de públic silenciós, La Principal de la Bisbal va fer vibrar unes notes punyents i respectuoses, formidables, que recosien diversos espais de la cultura popular i religiosa que un país, un poble, necessita. Voldria postil·lar que Albert Font, trompetista i compositor, va ser

un dels membres primigenis del miracle musical més potent i creatiu de la vida colomenca, la cobla La Flama de Farners (1981), imaginada, perseguida, creada i conduïda pel Mestre Josep Carbó (1913-1988) a partir d'una formació de nois i noies amb pocs estudis musicals o cap, que han esdevingut gairebé tots professionals de la música. Repeteixo: un miracle, i tant Albert Font com el seu fill, Robert (trombonista), en són un exemple. Visca!

>> Albert Font, a l'esquerra, dirigint el ball solemne. (FOTO: AJUNTAMENT DE SANTA COLOMA DE FARNERS. CLARA PEDROL.)

em varen obrir portes per treballar com a consultor en el sector de les ciències de la salut arreu, però també lluny de la feina corporativa, per treballar com a fotògraf o gaudir de temporades de feina en remot o sabàtiques en alguna platja perduda a l'oceà Pacífic o Índic. Però això de tenir una mitjana d'una o dues mudances l'any comportava viure amb la casa en una maleta de mà, tenir un maletí com a oficina i una motxilla com a estudi. És alliberador els primers anys, i ajuda a aprendre a gestionar finances i a desprendre's de molts aferraments que creiem necessaris (materials, emocionals, de confort), però, paradoxalment, s'acaba convertint en un estil de vida del qual cal alliberar-se i treure alguna arrel.

Amb l'arribada dels trenta, malgrat que l'energia per no parar quiet encara hi és, la voluntat d'estructura ha imperat

una mica. El pas del temps i la maduresa m'han fet prioritzar la proximitat a la família i els amics i tenir un espai propi. Sense voler-ho, una oferta de feina d'un projecte d'un any que havia de ser temporal s'ha convertit en quatre anys en aquest petit paradís al cor d'Europa. Suïssa ha sigut la conseqüència natural del meu estil de vida i s'ha convertit en un lloc estratègic. Amb família, amics i projectes repartits majoritàriament per Alemanya, Itàlia i Catalunya, Suïssa té molt sentit geogràficament. A més, el reconeixement de la feina, la qualitat de les condicions de treball i de vida, les oportunitats en la meua indústria, la capacitat d'estalvi, la important cultura democràtica del país, la bellesa natural i l'abundància d'aigua m'han fet adonar que el que abans m'hauria semblat avorrit és realment un indret privilegiat.

La cultura gastronòmica, però, ja són figues d'un altre paner! Sort que m'agrada cuinar i he tingut de mestres les meves iaies! Per sort, hem creat OL64 amb un gran amic de Berlín a Barcelona, una productora que també m'arrela i em manté més a prop de la família i de la nostra espectacular gastronomia. Tot i això, no puc evitar escapar-me un o dos mesos l'any a fer feina en remot, rodar un documental o perdre'm en algun indret recòndit del planeta.

Suïssa ha sigut la conseqüència natural del meu estil de vida i s'ha convertit en un lloc estratègic